



Poua de glaç de l'Espina

Collsuspina

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Plans de Querol
Emplaçament Prop de l'Espina, plans de Querol

Coordenades:

Latitud: 41.8202
Longitud: 2.18438
UTM Est (X): 432262
UTM Nord (Y): 4630135

Classificació

Número de fitxa 08070-112
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Regular
Protecció Inexistent
Accés Díficil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08069A00800034
Autor de la fitxa María del Agua Cortés Elía, OPC Diputació de Barcelona
Data de registre de la fitxa: dt., 28/01/2014 - 01:00

Descripció

Es troba al nord-est de l'Espina i a ponent del Querol, aprofitant un cingle que es a ponent i que tanca la poua per l'est i, en part, pel sud, on hi ha una cova. Les parets nord i oest són fetes amb grans blocs de pedra poc treballada, i a la banda nord el mur fa dos metres de gruix. La poua fa 9 m de diàmetre, tot i que no té

una forma perfectament rodona, i es conserva un alçada de 5 o 6 metres de parets. No sembla que hagués estat coberta, o molt possiblement no es va acabar la construcció, ja que no queden vestigis de cap volta. Al costat nord-est, aprofitant la balma, hi ha una entrada a l'interior de la poua. En aquest passatge hi ha una pica de forma més o menys rectangular excavada al terra. Possiblement a l'exterior de la poua es trepitjava la neu per a compactar-la abans d'introduir-la a la poua, a una explanada de pedra que hi ha al nivell superior.

Història

Les poues de glaç són construccions subterrànies, generalment circulars, que s'utilitzaven per emmagatzemar i conservar neu o gel que era recollit durant l'hivern i que es comercialitzava durant l'estiu, per conservar aliments o fer gelats, o amb aplicacions mèdiques. El gel es recollia a l'exterior i es disposava a l'interior entre capes de palla que afavorien la conservació. La zona del Moianès és una de les que concentra més quantitats de pous de gel i va tenir una forta activitat comercial des del segle XVII i fins ben entrat el XX, comercialitzant el gel principalment a l'àrea de Barcelona. Poden rebre el nom de pou o poua de gel o de glaç, segons la zona. Trobem referència a aquest pou de glaç a la documentació de l'arxiu municipal de la ciutat de Vic (actes del Consell del 9 de març de 1740), en que s'indica que en aquell moment no s'havia pogut fer aprovisionament ni de neu ni de gel, ni a la ciutat ni a les rodalies, a causa de les pluges irregulars que s'havien endut les preses "repetidas vezes". Per aquest motiu, es va firmar un conveni per proveir-se de gel amb Jaume Espina, llaurador de Collsuspina, per assegurar el subministrament de neu per als veïns de Vic.

Bibliografia

Roma i Casanovas, F. (2013). Patrimoni existencial del Brull, Centelles, Collsuspina, Hostalets de Balenyà i Seva. BUBOK PUBLISHING, S.L.

